TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Työväen taloudellinen ja poliittinen toiminta

Canadan parhain englanninkielinen työväenlehti B. C. Federationist, joka on samalla O. B. U:n äänenkannattaja, kirjoittaa yllämainitulla otsikolla tästä tärkeästä taktiikkakysymyksestä seuraavaa:

On ihmeteltävää kuinka suuressa määrin työläisten mielissä ilmenee sekaannusta siitä mitä poliittinen toiminta todella tarkoittaa. Monet ottavat suoranaisesti sellaisen kannan ettei poliittinen toiminta hyödytä mitään, ja sen sijaan he agiteeraavat sitä mitä he kutsuvat suoraksi toiminnaksi, tai taloudellisen voiman käyttämistä. Viimeisin ilmiö tästä sekaannuksesta näkyy O. B. U:n Sudburyn piirin puutavaratyöläisten perustuslakimuutoksessa, joka esitys kuuluu seuraavasti: "Ettei yksikään tämän järjestön jäsen tai virkailija saa kuulua mihinkään poliittiseen järjestöön ollakseen tämän järjestön jäsenenä tai sen palveluksessa." On ainoastaan kohtuuden mukaista sanoa eteivät konventionin edustajat, jotka päättivät alistaa tämän esityksen jäsenistölle, hyväksyneet sitä, mutta kuitenkin päättivät että jäsenistön on itse päätettävä tästä kysymyksestä. (Tämä pykälä on nyt tullut hyväksytyksi 303 äänellä 62 vastaan).

Aina kun jonkun teollisuus- tai ammatti-union jäsen agiteeraa nykyisen tuotantomenetelmän muuttamista, niin hän harjoittaa poliittista toimintaa, tiesi hän sitä tai ei. He toimivat vaikkakin sellaisen järjestön jäseninä, jota ei pidetä poliittisena, vississä määrin poliittisina tekijöinä, vaikkapa he agiteeraisivat sellaista menettelytapaakin jota he kutsuvat suoraksi toiminnaksi työmaalla, sen kautta saadakseen aikaan muutoksen yhteiskuntajärjestelmässä. Ja juuri tämän sekaannuksen aiheuttamana työläisille Sudburyn piirissä on nyt alistettu sellainen esitys poliittiseen toimintaan suhtautumisesta äänestykselle.

Taloudellinen voima perustuu joko yksilön tai ryhmien kykyyn valmistaa luonnon antamista raaka-aineista sellaisia tarve-esineitä, jotka muodostuvat tavaroiksi tai rikkaudeksi. Silloin kun työläiset käyttävät suoraa toimintaa, kuten he sitä kutsuvat, ja lakkaavat työskentelemästä työmaalla, he eivät käytä "taloudellista voimaansa", koska he eivät käytä sitä silloin. On aivan totta, että työläisiä riistetään työmaalla silloin kun he tuottavat rikkauksia, mutta se ei muodosta heidän taloudellista voimaansa. Kuvatkaamme tätä seikkaa, ottakaamme esimerkiksi nykyinen työttömyys tilanne. Jos kerran työläisillä on taloudellinen voima, se on kyky luoda rikkauksia, niin miksi he ovat joutilaina eivätkä kykene luomaan rikkauksia? Mitenkä on ymmärrettävä että he ovat joutilaina eivätkä kykene hankkimaan itselleen elämän välttämättömyyksiä? Mihinkä orjaluokan nimessä, ovat orjat piilottaneet taloudellisen voimansa juuri silloin kun he sitä tarvitsevat? Varmastikaan eivät he ole sitä panneet säilytyshuoneeseen tai väärinkäyttäneet sitä.

Totta asiassa on se, että työnantajaluokka on, valtaamalla poliittisen vallan, vallannut myöskin taloudellisen vallan. Työläiset eivät voi näin ollen luoda rikkauksia paitsi ainoastaan silloin kuin työnantajaluokka sallii sen. Ja niin muodoin rikkauksien luomisvälineitten omistajana yhteiskunnan valtaluokka kontrolleeraa myöskin sitä ainoaa taloudellista voimaa mikä on olemassa, ja ainoastaan silloin kun työväenluokka valtaa poliittisen vallan, se voi saavuttaa käsiinsä myöskin taloudellisen vallan.

Myöskin on olemassa sekaannusta siitä, missä ja milloin työläiset käyttävät polliittista toimintaa. Monet wobbly- (i. w. w:läisen) filosofian edustajat ottavat sellaisen kannan, että poliittinen toiminta alkaa ja päättyy lainlaadinnallisiin laitoksiin jäsenten valitsemisella. Historialliset kokemukset eivät ole nähtävästi opettaneet mitään näille sekottajille. Poliittinen toiminta on mikä hyvänsä toimenpide poliittisen vallan saavuttamiseksi, joko äänestyslipun, propakandan tai bolshevistisen suoran toiminnan kautta. Lenin itse otti aikoinaan osaa Venäjän parlamenttityöhön ja on asettanut yhdeksi perustoimenpiteeksi että työläisten tulee ottaa osaa porvarillisen parlamentinkin toimintoihin, tarkotuksella osottaa työläisille ny kyaikaisen valtion perusteet ja merkitys, sekä tarkoituksella heikentää nykyisen vallassaolevan luokan poliittista valtaa. Ja että nykyinen valtaluokka ymmärtää poliittisen toiminnan tärkeyden ja osaa käyttää sitä hyväkseen, näkyy siitä, suurlukuisasta luokkasotavankien paljoudesta, jotka kituvat vankilan komeroissa kaikissa maissa, seurauksena harjoittamastaan propagandasta työväenluokan hyväksi. Vaikkakin Oliver Cromwellilla oli luottamusta poliittiseen toimintaan, hän hajotti parlamentin, ja se luokka jota hän edusti, hallitsi ilman parlamenttia. Hän kuitenkin käsitti juuri tarkalleen mitä poliittinen toiminta merkitsee, se on, että se merkitsee jokaista toimenpidettä mihin ryhdytään tarkotuksella vallata valtiovalta ja sen kautta poliittinen ja taloudellinen valta.

Meille on usein osotettu Suur Britannia perustuslaillisten menettelyjen kotimaana. Se, on todellakin parlamenttien äiti, mutta se mikä vissinä aikana näyttäytyy perustuslaillisena menettelytapana, sen on useinkin historia paljastanut vallassaolijain taantumukselliseksi yrityksekси pysäyttää kehitys.

Me emme epäile kehottaessamme tämän maan työläisiä käyttämään jokaista tilaisuutta hyväkseen käydäkseen poliittista taistelua, valitsemalla edustajia lainlaatijakuntiin, kunnallishallintoihin ja jokaiseen lainlaadinnalliseen laitokseen mitä on olemassa. Samalla me emme kuitenkaan ota sellaista kantaa, että tähän sisältyisi kaikki se välttämätön toiminta mihin työläisten on ryhdyttävä valloittaakseen itselleen poliittisen ja taloudellisen vallan. Aika yksin voi osottaa mitkä menettelytavat ovat välttämättömiä, ja välttämättömyyttä ryhtyä muihinkin kuin edellämainittuihin toimenpiteisiin, pidetään nykyään jo perustuslaillisena. Missä määrin nykyinen vallassaoleva luokka ryhtyy taantumuksellisiin toimenpiteisiin, se määrää missä määrin työläisten täytyy ryhtyä sellaisiin menettelytapoihin, joita eivät porvarillisen demokratian ihailijat hyväksy. Toistaiseksi työläisillä ei ole enempi poliittista kuin taloudellistakaan valtaa. He eivät voi käyttää sitä valtaa jota heillä ei ole. Ja niin kauan kuin eivät työläiset ole yhdistyneet poliittisella areenalla yhtenäisen luokkatietoisen ohjelman ympärille, he ovat kykenemättömiä hankkimaan itselleen sitä ainoaa valtaa, joka antaa heille vapauden käyttää enerkiaansa rikkauksien luomisessa. Ja ellei työläisillä ole poliittista valtaa on silkkaa itsensä narraamista puhua taloudellisesta voimasta.

Luokka-omistuksen kautta rikkauksien luomisvälineisiin nykyinen vallassaoleva luokka omaa taloudellisen vallan, ja he ovat poliittisen toiminnan kautta hankkineet itselleen omistusoikeuden niihin välineisiin joilla rikkauksia luodaan ja siten tehneet työläisistä orjia; eikä orjilla ole ollut eikä milloinkaan tule olemaan mitään muuta valtaa kuin se minkä heidän herransa heille antavat. Ja on ihan varma tosiasia, ettei nykyinen vallassaoleva luokka milloinkaan tule luovuttamaan taloudellista valtaansa työläisille, ennenkuin nämä hävittävät vallassaolevan luokan poliittisen vallan, jolla se orjuuttaa ja riistää maailman työläisiä.

NEUVOSTOVALLAN SUHDE KANSAINVÄLISEEN PÄÄOMAAN

"Maailmanvallankumous, joka on voittomme välttämättömänä perusehtona, ei kasva sellaisella nopeudella kuin alkujaan arvelimme. Nykyään on taisteltava niiden edellytysten luomiseksi, joiden vallitessa me voimme luottamuksella ja rohkein mielin odottaa tämän vallankumouksen hetkeä.

"Vaikka porvarimaat käyvätkin sotaa torjuakseen vallankumousvaaran, ovat he pakotetut luopumaan taisteluistaan Venäjää vastaan. Uusia yllätyksiä voi tietenkin odottaa, mutta me kykenemme nykyään elämään keskellä porvarismaailmaa siitä ja sen varustuksista välittämättä. Tämä on mahdollista siksi, että vallankumousliike on useissa kapitalismimaissa saanut kiitettävän lujuuden. Maasta, joka kolme vuotta on torjunut imperialismin hyökkäykset, on tullut tärkeä kansainvälinen tekijä. Myöntämällä Amerikalle kaupallisia etuja kärjistämme Amerikan ja Jaappanin keskinäisiä välejä. Tätä kärjistymistä käytämme me hyväksemme. Suostumalla noihin kauppalupiin saamme porvarillisista maista aineellisen ja siveellisen voiton. Näiden täytyy nyt sen asemasta, että sotisivat meitä vastaan, vahvistaa meidän valtaamme. Meidän täytyy myöntyä mainittuihin sopimuksiin koskemme voi yksin kukistaa maailman kapitalismia" (Lenin)

Neuvosto-Venäjän "jatkuva" olemassaolo maailmankapitaalin rinnalla riippuu sotilaallisista ja taloudellisista seikoista; se ei eroa niistä millään yliaistillisella tavalla, vaan on ehdottomasti riippuvainen niistä. Voitto sotarintamalla lisää, mutkistuttaa ja kärjistää taloudellista taistelua vastavallankumouksen kanssa. Tätä taistelua käydään yhä voitokkaimmin, mikäli maailmanvallankumouksen voimat kasvavat edelläkäydyssä taloudellisessa taistelussa. Niin jatkuu taistelu kapitalistisen ja kehittyvän sosialistisen talouden välillä siirtyen yhä korkeammalle asteelle.

Tässä kehityskulussa vaatii kysymys kauppasuhteitten solmiamisesta ja kapitalistisille yrittäjille myönnettävistä kauppaluvista ehdotonta ja pikaista ratkaisua. Mutta tämä on vain suurten sotilaallisten voittojen seurausta ja sitä seuranneen maailmanvallankumouksen laajentumisen ilmaus.

Tahdomme tässä erikoisesti painostaa sitä, että Neuvosto-Venäjä on suuresti riippuvainen maailman talouden tilasta, eikä kapitalistisesta järjestelmästä. Porvarilehtien pälpätys siitä, että "kauppaluvat" merkitsevät kapitalistisen järjestelmän tunnustamista on vain sen tosiasian salaamista, että mainitut todellisille kapitalisteille annetut lupakirjat ovat maailman kapitaalin tekemiä myönnytyksiä, jotka sallivat neuvostotalouden kehittyä kapitalistisen talouden rinnalla. Tämä merkitsee suurta porvarismaailmasta saatua aineellista ja siveellistä voittoa, sillä se on tämän myöntymyksen kautta pakoitettu "vahvistamaan meidän valtaamme". Tarvinnee tuskin huomauttaa, että jo pelkkä sopimuksenhieronta vastustajan kanssa, jota kapitalistinen yksinomaisuus ei ole vain periaatteessa. vaan jopa avoimessa taistelussakin pyrkinyt tuhoamaan, merkitsee nöyryyttävää alistumista, erittäinkin kun ottaa huomioon sen, että kaikissa jo solmituissa (Vanderlipin) ja vasta solmittavissa sopimuksissa (kauppasopimukset, julaistut kauppaehdot) on "neuvostotalous" tunnustettu eri maitten porvariston taholta. Kapitalismi tekee taloudellisia sopimuksia edellyttäen neuvostotalouden jatkumiseen. Maailmantalous vaatii siis ainakin toistaiseksi Neuvosto-Venäjän olemassaoloa vallitsevan kapitalismin ohella. Siten on Neuvostohallituksen "jatkumiselle" maailmanvallankumoukseen asti luotu uusia mahdollisuuksia. Mikä onkin vallankumouksellisen voiman kokoamiseksi ja lisäämiseksi tuiki tärkeätä.

On välttämätöntä ryhtyä kauppavaihtoon muiden taloudellisten alueitten kanssa. Sitä vaatii maailmantalous, jonka lakeja ei ole halveksittava (Mehän näemme, kuinka täydellisesti saarretut kapitalistimaat joutuivat häviölle!) Toisena syynä siihen on muuttuneitten tarpeitten aiheuttama vallankumous tuotannon alalla.

Neuvosto-Venäjän asema maailmantaloudessa perustuu sen erikoisasemaan (puuhun nähden) ynnä Venäjän (viljan ja hampun y. m.) raaka-aineitten suureen kysyntään mailman markkinoilla. Toiseltapuolelta aiheutuu se Venäjän kehittymättömästä teollisuudesta.

Vallankumous loi kymmenen miljoonaa itsenäistä talonpoikaistaloutta tai laajensi niitä. Niiden tarpeet teollisuustavaroihin nähden on tyydytettävä. Tähän asti ovat talonpoikaisjoukot kärsineet nälkää. Nyt kun niille on elintarpeita kylliksi, on heillä syntynyt uusia tarpeita (mitä vaatetukseen, asuntoihin ja sivistystarpeisiin tulee). Talonpoikaistaloudet ovat varustettavat tuotantovälineillä (koneilla, työneuvoilla ja lannotusaineilla). Teollisuustuotteiden hankkiminen talonpoikaisväestölle on maanviljelystuotannon kohottamisen ensi ehtoja. Siitä riippuu vuorostaan kaupungin työväestön elintarve hankinnan onnistuminen, joka on kaupunkilaisten hyvinvoinnin ensi ehtoja. Selvää on, että elintarpeita voi hankkia vain sikäli kuin niitä on saatavissa.

Ennen sotaa ei Venäjän teollisuus kyennyt tyydyttämään venäläisen sangen alkuperäisiä tarpeita teollisuustuotteisiin nähden. Nyt on talonpoikaisväestön elintaso huomattavasti parantunut talonpoikain vapauduttua monista rasituksistaan. Samalla ovat heidän tarpeensa lisääntyneet. Mutta sota on lamauttanut teollisuuden. Puolan teollisuus ei enää palvele Venäjän tarpeita. Asioitten näin ollen ei mikään teollisuus olipa se vaikka neuvostomalliin järjestettykin, voi tyydyttää maan lisääntyneitä tarpeita. Kapitalistien ja vastavallankumouksellisten ohjelmana olisi jouk kojen nykyisen elintason alentaminen. Talonpoikien ja työmiesten tarpeet olisi alennettavat teollisuuden nykyistä tilaa vastaavalle kannalle, joten saataisiin aikaan järjestys ja tasapaino. Vallankumouksen tarkoituksena sensijaan on aineellisen tuotannon edistäminen niin, että se vastaa kansan vallankumouksen aikana kasvaneita tarpeita. Tähän päämäärään pyrittäessä merkitsee liikesuhteitten järjestäminen maailmantalouden kanssa askelta sillä tiellä, joka vie proletaarisen mailmantalouden perustamiseen.

Liikesuhteisiin ryhtyminen on suureen vallankumoustaisteluun varustautumista. Se on voitto, jota on käytettävä hyväksi. Mutta siihen on valmistuttava yhtä varovaisesti, kuin sotakentälle voittoa tavoiteltaessa. Muuten voi siitä tulla turmiollinen tappio. Tämä vastavallankumouksellisten toivo on saatettava häpeään. Käyttäköön Lloyd George turhaan "rauhallisia" keinojaan meitä vastaan, meillä on omat varokeinomme. Niitä on: myönnettyjen kauppalupien laatu (koskevat metsäalueita, rauta- ja kivihiilikerroksia, muita mineraalilähteitä ja suurten asumattomien maitten viljelystä), luovutettujen alueitten eristetty asema (Kamtshatka, Länsi-Siperia), jotka maat tosin kuuluvat Neuvosto-Venäjään, mutta ovat Neuvostovallan taloudellisen järjestelmän ulkopuolella, niihin suhtautuvat liikenteen ja kaupan ottaminen valtion huoleksi ynnä Neuvostovallan työnsuojeluslakien ulottaminen kaikkiin mainituilla alueilla työskenteleviin venäläisiin.

Leppymättömät vastavallankumoukselliset taistelevat epäilemättä vielä rauhanteonkin jälkeen Neuvostovaltaa vastaan. Heidän tarkotuksensa on salakaupalla tukahuttaa vallankumous. Missä petos on tekeillä, siellä on luonnollisesti "vallankumouksellinen" sosialidemokratia mukana kunnostautumassa. Sen ensiluokkaisin edustaja, Philip Snowden, pitää seuraavat toimenpiteitä tepsivinä: Winston Churchill on enemmän kuin kukaan kuolevainen tehnyt voitavansa vahvistaakseen bolsheviikkien valtaa. Jos ei hän olisi harjoittanut turmiollista politiikkaansa, olisi Venäjän kansa itse jo aikoja sitten kukistanut sen itsevaltaisen joukon, joka on väkivalloin hankkinut vallan ja tukenut sitä tyrannuudella. Tästä saavat bolshevikit kiittää Churchillin ja Poincaren tapaisia englantilaisia ja ranskalaisia vallankumousmiehiä. Paras keino, millä hävittää bolshevismi, on lahjoa Venäjän kansa. Vaikka jotkut bolsheviikkijohtajat säilyisivätkin vallassa ei heidän järjestelmänsä pystyssä hetkeäkään liikesuhteitten avaamisen jälkeen muun maailman kanssa.

Erehdys, herra Snowden, teidän ei onnistu kuljettaa trojalaista puuhevosta vallankumouksen linnaan. Sillä kauppasopimusten ja lupien antaminen ei merkitse sitä, että kapitalismille annettaisiin tilaisuus labioja Venäjän kansa. He myyvät tavaroita Neuvostohallitukselle ja ostavat niitä siltä, he saavat kohdella sitä "liikeystävänään". Mutta lahjat jakaa köyhälistöhallitus "Venäjän kansalle", työtätekevälle kansalle vahvistaen siten asemaansa. Jote, porvariston vastavallankumoukselliset kätyrit, Lloyd George ja Snowdenin hengenheimolaiset, olette pakoitetut "lajittamaan" vallankumouksellisen köyhälistön valtaa.

Uudistakaa tilauksenne ajoissa ettei lakkautusta lehden lähettämisessä tule tapahtumaan!

Sananen Lauri Brusilan Buttessa, Mont., käynnistä

Koska tiedämme, että näissäkin lännen valtioissa yritetään Lauri Brusilan puheiden vääristelemisellä vaikuttaa työläisiin siinä tavalla, että he pysyisivät poissa B:n puhetilaisuuksista, eivätkä antaisi mitään kannatusta hänen työlleen, vaan kontelisivat häntä aivan kuin vihollista, ja koska lisäksi tiedämme, että tällä vasta-agitatsionilla, on määrätty vaikutuksensa: saamaan työläisiä pysymään poissa B:n puhetilaisuuksista ja kieltääntymään osastoihin yhtymästä, niin siksi olkoon tässä sanottuna meidän puolestamme totuus B:n puheista sekä toiminnasta täällä Buttessa ollessaan.

Kokonaisuudessa emme kuitenkaan katso tarpeelliseksi ruveta B:n puheita kertaamaan; pidämme riittävänä, kunhan mainitsemme puheiden sisällön ja sen missä hengessä hän asioita esitti, kumouksellisessako, vaiko taantumuksellisessa.

Ensimäinen puhetilaisuus.

Tämä oli suomalaisella haalilla, helmikuun 15 päivän iltana. B:n puheen aiheena oli: Nykyinen köyhälistön hirmuinen tilanne, Venäjän vallankumoukset, Kolmas Internationale ja suhtaantuminen siihen. Siis aine oli hyvä ja esityskin oli tyydyttävä. Ensinnä B. teki lyhykäisesti selvää siitä hirmuisesta yhteiskuntatilanteesta, missä nyt on koko mailman köyhälistö. Osoitti sen tosiasian, että tästä tilanteesta, ei enään köyhälistö pääse parempiin oloihin mitenkään muuten kuin yhteiskuntaohjaksten omiin käsiinsä ottamisella, se on vallankumouksen kautta, sekä tuotannon ja jaon järjestämisellä tasa-arvoisuuden perusteella ja köyhälistön tarpeita tyydyttäväksi. Täten ainoastaan tehden, sanoi puhuja, päästään orjuudesta vapauteen, kurjuudesta leivän ääreen ja puutteesta yltäkyllästyyteen. Ellei tämmöinen puhe ole kumouksellista, niin sitten ei ole mikään.

Tämän jälkeen siirtyi puhuja selostamaan Venäjän vallankumouksia, alkaen selostuksensa siitä, miten tietämättöminä, mihinkään kykenemättöminä Venäjän köyhälistöä ennen vallankumousta pidettiin järjestyneenkin köyhälistön kesken. Heistä ei tiedetty mitään muuta, kuin että he eivät osaa lukea eikä kirjoittaa. Yksilöitä kyllä tiedettiin täälläkin laajassa puolifeodaalisessa maassa, olevan oppineitakin ja rohkeita kumouksen esitaistelijoita. Mutta joukkoja pidettiin mitään tietämättöminä massana, mikä ei halua eikä voikkaan oloja muuttaa.

Saksan köyhälistö oli se, mihin aina vedottiin, kun oli kysymys köyhälistön oikeasta toiminnasta. Heidän kirjoittamansa kirjat käännettiin kaikille mailman eri kielille. Nämä olivat ainoastaan muka kääntämisen arvoisia ja oppaiksi kelpaavia kirjoja. Niitä sitä sitten luettiin ja niihin uskottiin, aivan kuin uskovaiset raamatun oppeihin. Ja päänä tässä saksalaisten kirjailijain joukossa oli K. Kautsky. Hän oli sosialistien jumala, minkä sanoihin aina pienimmissäkin kysymyksissä vedottiin ja kysyttiin häneltä neuvoja ja vaadittiin hänen ratkaisemaan riidat. Ja mitä hän sanoi, pidettiin aina oikeana ja tehtiin niin miten hän neuvoi tekemään, ilman mitään ajattelua tai tutkimusta.

Saksaa pidettiin maana, missä ensinnä alkaa köyhälistön vallankumous. Ja Venäjää, sen taloudellisen takapajuisuuden takia, viimeisenä maana köyhälistön vapauden päivän sarastuksessa. Mutta mitenkäs kävikään. Tuo kaikilta halveksittu Venäjän köyhälistö, jonka ei uskottu mitään tietävän, eikä mihinkään pystyvän, nousikin ensimmäiseksi valtaan, kukisti sortajat päältään pois ja aivan omilla voimillaan vielä teki tämän. Tämä onkin nyt saanut koko mailman ihan hämmästyksestä pyörälle, ihmettelemään ja sanomaan: että se ei voi olla totta, että he ovat nyt vallassa. Näin sanovat ne, jotka eivät nytkään vielä tiedä Venäjältä mitään muuta kuin sen, että se on laaja maa ja jotka eivät usko muittenkaan sanomisiin. Tämän kaiken ihmeellisen tapauksen, Venäjän köyhälistön valtaan nousemisen selosti B. niin laajasti ja yksinkertaisesti, ettei sen olisi pitänyt jäämän kenellekään epäselväksi. Hän näytti toteen sen, että kaikki tapahui niin tietotsesti ja järjestelmällisesti, ettei olisi voinut paremmin tapahtua, vaikka taistelijoina olisi ollut kuinkakin tietoinen ja järkevät köyhälistö.

Sen kyyneliä nostavan draaman B. myös kuvasi, miten Pietari-Paavalin, Schluesselburgin- ja Krestyn linnasta löydettiin niiden kumoussankarien luurankoja istuvassa asennossa, jotka olivat joutuneet kadoksiin tsaarivallan aikana ja joista ei tiedetty mihin he olivat joutuneet. Monta muuta yksityistä merkillistä tapausta puhuja kuvasi kumouksen aikana ja jälestä saadun Venäjällä tietoon. Mutta näiden luetteleminen tulisi tässä liian pitkäksi.

Kolmannen Kansainvälisen perustaminen.

Tämän perustamiselostuksessa kuvasi puhuja ensinnä Ensimmäisen Kansainvälisen perustamista ja toimintaa, sekä toiminnan lopettamista, mainiten, että I:nen Internationale perustettiin Lontoossa vuonna 1864 ja oli tämän perustajina tunnetut Marx ja Engels. Siksi tämä olikin pienimmiltäkin porvarillisilta vivahduksilta puhdas kumousjärjestö, samanlainen kuin K. K. järjestö. Puhuja myös mainitsi, että Ensimmäinen Kansainvälinen lopetti itse toimintansa, kun ei voinut pysyä puhtaana sosialistisena järjestönä, anarkistien päästessä vaikuttamaan järjestön toimintaan.

Toisen Internationalen, mikä perustettiin Pariisissa 1889, toiminnasta mainitsi puhuja, että tämä murskaantui opportunismin lahottamana ja johtajien pettämänä, jotka johtajat menivät porvariston puolelle mailman sodan alkaissa v. 1914.

Näiden raunioille sitten perustetaan Moskovaan maaliskuussa 1919 Kolmas Kommunistinen Internationale jatkamaan Ensimmäisen työtä sekä suorittamaan sen alkaman työn loppuun järjestämällä koko mailman köyhälistön yhteen taistelemaan koko mailman porvariston kukistamiseksi ja sen kautta koko mailman köyhälistön vapauttamiseksi kapitalin kahleista. Tätä tarkoitusta varten on K. K. perustettu ja sitä varten se toimii. Siksipä se onkin kasvanut niin nopeaan, ettei vielä mikään järjestö ennen tätä ole niin nopeasti kasvanut, kuuluen siihen nyt jo kaikkien maitten köyhälistöläisiä jäsenenä.

Mutta ei kuitenkaan tämäkään kansainvälinen ole ollut vastustajista vapaa. Niitä on ollut ja yhä on, ei ainoastaan porvaistossa, mutta vieläpä työväenkin keskuudessa — ja vieläpä järjestyneenkin työväen taholta on vastustettu tähän yhtymistä ja yhä niin tehdään. Tämän selosti myös puhuja mitä sattuvimmilla sanoilla.

Todistukseksi esittämilleen väitteille luki B. Kolmannen Kansainvälisen toisen kongressin päätöksiä ja ohjelmapykäliä, sekä muita asiaan kuuluvia dokumentteja.

Lopuksi sitten B. teki lyhyesti selvää siitä, miksi suomalaiset vasemmistososialistit erosivat Amerikan Sosialistipuolueesta ja muodostivat S. S. Järjestön itsenäiseksi toistaseksi. Tämän lähettämänä minäkin olen, sanoi B., liikkeellä järjestämässä suomalaisia s. s. osastoja uudestaan toimintaan ja perustan uusia niille paikkakunnille, missä ei ennestään ole s. s. osastoa toiminnassa.

Tässä nyt on sanottu pääpiirteissään ensimmäisen illan puheen sisältö. Ja väitämme, että tämä selostus on niin puoluetoin kuin suinkin voidaan laatia. Mutta sitä emme tahdo väittää, että tämä kaikissa kohdin on ihan kirjaimellisesti niin miten B. itse selosti. Tämä ei ole mikään referaatti puheesta, on vain pääpiirre puheen sisällöstä.

Siitä väittelystä mikä syntyi puheen päätyttyä, emme voi sanoa muuta kuin sen, että siinä myös B. piti hyvin puolensa, osoittaen vastustajilleen, että asiat ovat niin kuin hän on sanonut niiden olevan.

Toinen puhetilaisuus ja osaston perustaminen.

Toista kertaa ei enään saatu suomalaista haalia B:n puhetilaisuutta varten, ei rahalla eikä millään. Niin pä täydyttiinkin vuokrata suomenruotsalaisten haali ja kokoontua sinne kuuntelemaan B:n puhetta.

Ja kuten arvatkin sopi, eivät vastustajat enään uskaltaneet tulla kuuntelemaan B:n puhetta eikä väittämään häntä vastaan, vaikka B. ensimmäisenä iltana nimenomaan kehoitti tulemaan eritoten taloudellisen toiminnan kannalla olevia toivereita, ilmoittaen samalla tulevansa puhumaan juuri siitä, miksi ei yksistään taloudellisella toiminnalla saada oloja muutetuksi. Mutta eivät he vaan tulleet kokoukseen, joten vastustajia ei ollut tuskin ollenkaan, eivät ainakaan puhuneet mitään puheen loputtua. — Se siitä.

Tuossa tilaisuudessa B. teki ensin lyhyesti selvää niistä suurista vaikeuksista, joita tässä maassa on sanottu ihmisillä olevan, osoittaen, ettei missään maassa ole ikinä tehty niin likaisia tekoja kuin on tehty täällä vapaassa maassa, jonka kansanvaltaisuudesta ja suuresta vapaudesta kerskataan. Mainitsi, että täältä on ajettu pois muitten valtakuntien viraallisetkin edustajat ilman mitään syytä, mitä ei ole missään muualla ikinä tehty. Täällä on kielletty edustajahuoneeseen tulemasta kansan valitsemia edustajia, mitä ei myös ole muualla tehty ilman erikoista syytä. Täällä on tuomittu kymmeniksi vuosiksi työläisiä vankiloihin myös ilman erikoista syytä; aivan samalla tavalla kuin konsanaan ennen tsaarivallan aikana Venäjällä, on viimealkoina tehty tässä "vapaassa, kansanvaltaisessa" maassa, sanoi puhuja.

Mutta silti ei amerikalaisten työläisten päät ala selvitä. Ne yhä vain uskovat kun porvaristo julistaa, että täällä on puhe-, kokoontumis- ja painovapaus sekä kansanvalta olemassa ja kaikki niin kuin ollakin pitää.

Että näin tyhmiä ollaan, sanoi puhuja, johtuvan siitä, kun koulut, kirkot, teatterit, sanomalehdet, aikakausjulkaisut y. m. niin opettavat. Tämän maan työväestökin harrastaa, lukee ja kulkee mainituissa paikoissa ollen välinpitämätöin oikeille selostuksille. Niinpä ei olekaan ihme, vaikka ovatkin tyhmiä ja tietämättömiä.

Mutta se on ihme, että meidän suomalaistenkin joukossa, jota nyt pidetään valistuneimpana työväestönä, on vielä sellaisia, jotka eivät huomaa tätä valenaamaria, minkä takana Amerikan kapitalistit tekevät likaisia tekojaan, ihmetteli puhuja.

Samoin hän ihmetteli sitä yksinkertaisuutta, kun uskotaan yksistään taloudellisella toiminnalla, työpäivän lyhentämisellä ja työn hiljentämisellä saatavan kapitalismi kukistetuksi ja työväen pääsevän valtaan. Tämän sanoi puhuja olevan kummallista sikси, että nyt jo on saatu niin paljon tässäkin maassa maistaa valtion "heijastuksesta, ylempänä mainittu" la tavalla, että tämän suuren voiman valtaamisesta ja tuhoamisesta ei luulisi enään olevan mitään muuta mieli piteitä työläisten kesken, kuin se, että tämä täytyy saada vallattua kapitalisteilta tahi muuten ei työmaakomiteainkaan toiminnasta tule mitään. Sitten kylläkin ne ovat paikallaan, kun saadaan valta käsiin. Sitten voidaan työmaakomiteoitakin perustaa, hoitamaan työmaalla asioita. Mutta nyt näitä ei voida perustaa. Sillä kapitalistit eivät suvaitse työmaillaan työläisten pitää minkäänlaisia kokouksia. Tällaisten kokousten pitäjät tullaan passittamaan vankilain kivimuurien sisälle heti kun vain huomataan kokouksia pidettävän, sanoi puhuja. Onhan tähän syndikalistilaitkin hyvänä todistuksena, mitkä on laadittu juuri mainitunlaisen toiminnan tuhoamiseksi.

Ja etteivätkö työnantajat saisi tietoonsa jos työmaalla alettaisiin pitää kokouksia ja perustaa työmaakomiteoita? Se on myös harhakäsite. Tämän he kyllä saavat tietää paasien ja muitten kätyriensä kautta heti kun tuollaista toimintaa alkaa ilmaantua. Ja sitte kutsuvat poliisinsa hakemaan kokouksien johtohenkilöitä ja antavat sitte niin pitkiä tuomioita, että varmaan asettuu.

Ja vielä senkin tähden, sanoi puhuja, olevan työmaakomiteain toiminnan pikkulasten toimintaa, että se on hajanaista, ilman minkäänlaista keskitettyä yhteyttä, joten väkistenkin voi käydä niinkin hullusti, että joudutaan tappelemaan toisiaankin vastaan, kun ei olla toistensa kanssa yhteistoiminnassa.

Lopuksi puhuja selosti miten vähitämätöintä on työväen jokaisella paikkakunnalla perustaa s. s. osasto sosialistisen valistustyön tekemiseksi. Osotti, että ilman osastoa ja osaston järjestelmällistä toimintaa, ei valistustyön tekemisestä tule juuri mitään, eikä tätä tule tehtyäkään niidenkään taholta, jotka ovat sosialiteja, ellei ole osastoa. Selostuksessa loputtua, kehoitti puhuja perustamaan s. s. osaston paikkakunnalle.

Kehoitusta noudatettiin. Kun keskustelu tuli osaston perustamisesta, niin vastaan panijoita ei ollut yhtään ainoata henkilöä. Jokainen puheenvuoron käyttäjä oli heti osaston perustamisen kannalla. Ja niinpä kun hetkinen tästä jauhettiin, alettiin kirjoittamaan nimiä osastoon jäseneksi yhtymiseksi ja niin tuli s. s. osasto perustetuksi.

Syntyneellä lapsella oli sitten 20 p helmik. ristijäiset, missä ensinnä pi hui B. osaston sisäisestä toiminnasta vähän aikaa ja sitten valittiin osastolle tarpeelliset virkailijat ja toimikunnat, sekä keskusteltiin toiminnan alottamisesta, että miten olisi paras alkaa toimimaan, päästäksemme heti hyvään alkuun ja saadaksemme sen leisön mukaan. Jäseniстö tuntui olevan tässä hyvin toivorikasta, joten näyttää hyvältä.

Olemme mielestämme antaneet L. B:n täällä käynnistä kyllin paljon tietoa, joten jätämme tämän kyhäysemme lukijain arvosteltavaksi.

Hyväksytty Butten s. s. osaston kokouksessa 27 p. helmikuuta, 1921.

Emma Lantto, pöytäkirjuri.
H. C., puheenjohtaja.